

Zihua

No 4.

Sozialdemokrātiskās deenes laikraksts.

Peterpilī, peekideen, 10. (24.) marta 1917. g.

Wisu semju proletareeschi saweenojatees!

Kreewijas soz.-dem. strahdneku partija.

Monarkija kritusi! Lai ősi hősö satwersmes sapulze!

Lai ēsīhwo demokratiska republika!

Latvijs nu Sreevīja.

Kad esprecītēs revolūcijas dešinām labdienī
mineja blātus šķērš abus māhrdus, tad pirms
labītā tāi nolikta, uzsverē ūsu orientāciju pret
Kreisiju jeb pa eisli pret ūsu maldību t. i.
neitīviem leeliem reissi uzsverē ūsu bēlgalīgu u-
tīzību un mīlestību Kreisijas zaram un vīna re-
schimam. Un pat ja pīdejā lāķu emigrācija at-
radā jānu veelabīgāku formālūk brīhwā Latvijā
būhās Kreisijā, tad arī tāt māhrdības "brīhos"
spēleja ne pūmo īomu, jo īam, tas pa lāra laiku
īomu gan prečīcīk rediseja tilai ahrējo eenaīdeela
un noledzīs eelīcījo, revolūcijas zīmu, māhrds
brīhos pēc Kreisijas wareja iſlaustīties, tilai lā-
glīks veedēklis, kuram wareja fantastiſi tizet, bet
par ūsu nohrīeathas nebūta.

Sākinti taisnītē Krievijas un Latvijas sa-
weenījumam bija vispirms negatīva nosīmme: u-
zvechtīt savu senādu pret valzemi vispirms eef-
ķejeem māžiem. Baltijas feodaleem, bet tad un
mehr ja iecīlātā mehrā pret kriego valzetiibū.
Gribēja uissmeāt, kācēkālīga būtītu nelaime, ja
Latviju atsāktu no Krievijas; nelaime, kuras
novērstīšanai netiekpija īamu tautas vēlku dzīvīb-
ības, tās atzinot visbūtīgākajā frontē, sevišķīgās
pārējnieku batolījonus. Nebija tautības, neisīremot
pašu krievu preģekos dati, kas nebūtīnetos par
tādu dihvainu parahdību un, tam beisīhalti gabi-
jēs kārti sākēt labējībā, tam neveenu reis. neen
bijis iedzīvīt išbūtnejušā balsī jautojums, jaun
lo gan iisslaidrojams tāds bīhwa in's fakts.

Sap otama jau gan ta dabissa webleshanda,
laut latwoju tauta netilta joſſaldita 2 fung ſtarod;
joſſaldima wina pot preelsch te fas netohda ſind
na o nezjoniolitis jau weenlahtischi ſodecht, ta tabda
joſſaldishana buhru fulturas ſpehlu joſſaldishana

Genaïda neqaiß.

Genaida negaſe pahri mums krahjos,
Lumikbas ſpedli muhs ſpaida un mahz —
Kau à pret naidneefu beedri nu ſtahjas,
Zihna! wehl gala wiſ neparebi ſlate;
Tomehr mehs paſel ſti lepni un brihwit
Karogu zihna vor strahdneelu dſihwi.
Sem mino tentas lai ſelolas ſard

Uz afins lauju, uz taisnibas lauju
Uz preešču trauž darba laučku daudž

(atlachitot).
Mirft muhsu deeras wehl steahdneeli bada,
Beedri, waj ilgal mums kusu gan geest?
Nekpelis muhs jenxonu brthwajos status
Nahwe un bieefmas wijs atpalak greest;
Nekudis kultuschee brithwibas fara,
Muhscham tee hñhwis, kaut smilis tos Nahs —
To muhsu uswaras dseefma niestraujá
Milia emi brimoteem uaisludiná&

gen als beschadeem eemeleem, te waretu buht weenig wehlechands, laut nenotitu fadelschanc; wissilitatajā gadijumā wareja to isteit ar wezo varuu; debetis woi elle, kad tisei vullē. Bet nebijā saprotama ūjuhīmība, ar lahdū ūvza jeuno latwju paundī ūtahes ūtēlnešku batalionos — wihti lä Goldmans, Kempels u. z. Wissaugstali, jeb gandrīhs Wissaugstali arstiprīnai ūtēlneška batalionu organizačijas ī mitejas wihti.

Deenau orom huha wehl etminē flavend walts domneela J. Goldmanna" website „Rebs un goda yeenahkums", kur lasem shahdu teeschem jinima siak nepeeredjetu teikumi: „ja tagad par latweescheem tahu jo tohlu sian mislahala flawa ta pat tur, kur ograf preelsch latweescheem bijanama durvis zeeti flabgas, jau fischu durvis wald wehrtas, un daschus labus patetgo tees tam jau eenem wišai nisbrofchinatu shahwossi džihwē — tad namjanismirst, ka pee wiša ta ir sawi nopolni ar i Latviju (t. i. strehlineelu bataljoni) waronibei, kara peerahdita karstas zihndas, zil daschom warbāht pat uš muhžchu par kropli topot". Waj at-rastu wehl telpas shahds teikums jol kuras zitaskontibas presē? Gedomajatees tilai: weena otraviblere nodrofchinatibai — topileeta ūtauteeschu dahrgas ažnis! Bīk daudz wehltie „daschu labo", kas hafneeguschi ščo wišai nobrochinats shahwossi, labi nesinu. „Waltfedomeels Goldmanns" teeschem bijis hafneedjis negatditus angstromus: gihmetku drukashanu shurnatos, goda parahdibas latv. pułos, ū galw. komendam, waru jaur aizrunam nosodit un apschehlo (Казнить и миловать) n. t. Lai tilak nesustu tēschi latweeschu egeeentu birokratu un generatu apriindas Goldmanns un mīns Rentschomiteig, na-

Atmalka breskriga wiseent, tas laudis
Neewa un leekelschu lunkumā pubst;
Nahwi un atmalku zari brihs baudis —

Uz ošus laužu, uz taisnibas laužu . . .
Uz prečeklu traiz darba lausčiu daudži'.

Barisins un pagaidwaldiba.

Walardeenas numurō nobrukats vagoisidval-
dibas rihtojus: eemeetot N-kolaju un wisa stru-
puš Barikoje Selas vilt sem karapehla afsordibas.
Juu labu latku, tahtot gandribi jau ar fciā gada
permaja n deenam, zara dīghe sahl peeneut fa-
wadu, nesaprotamu gatu. Wairak ned kas no-
wertas wisich nemem nesahdas dalibas gelwendā
armijas schtava darhibo — winsch meerigi dīlmo
Peterpills waj Barikoje Selā. Bet tilikhdī o f hīdas
pirmās rewoluzjūas deenas, Nikolajs Steigchus do-
dai us fronti. Ut dīlnigi sapotams: ne te, kur
ir tauta ir kāja veiks neeereds wezo waldibū,
wini weeta, bet weenigi tur, kur mehl walda wežā
dīseljs dīzīplīna, kur mehl eespehjoms komandet
par veleks schinētu puhli. Steigchus teek Juhit
wairaki pulsi no frontes uj Peterpils, lot pēkpēstu
sazehli schos tautu un armiju pādote s zori marai.
Bet wisačkis karapeh'a n dalas bes iehīwena
peewenojās rewoluzjonarāt tautai. Tad N-kolojs
iileetoja bāidjamo lindieiti: winsch pats ar seemet,
frontes komandēti starvu, kārpati, vadību,

deenas pēbz revaluzijas, tamehr noslēdrojās galīgā
laikā tad un bukē ta jāvā walibā un vaj tu
tamehr negreescības atpakaļ agrafee draugi un lab
vehi... Un tagad... rūnd, ja taspatēs Goldman
gatavojušs projekta par latviešu republiku.

Ja, tēsīshām tagad ir laiks galīgi iestiektēt par to, ka mēs veiklamees, ja mēs tagad salam Latvija un Krievija. Un mārs neds no birokrātēm, neds no generāleiem neatkaras latviešu tautas pācknotētīšanās tēsības, bet no vīzības latviešu tautas. Un rādekti mūris būhs atlahti jau tie ja lahdas tad ir mūhs domas šķaijautojumā. Šī sīkšķīmes atlahti, ka mūhs nekad nebaidīja un ne kareja baidīt briedoschā Latvijas atdalīšanā no sovēsejās, tas ir patvāldīgās Krievijas. Rādīti nebūtu Wahžījas režīms, tur tomēr bū un ir kāva daļa politiskas briņīvības un zaimīnes, jašķīda attīstība tur tiktāku laiku nopeit ne jozīvaldemokrata ķēds ahrakti eepulstas, cedoma jātees turenes gālīgās zīhāgas eespehājamās išredses. (Un nav šaubu, ka dašķis labi no mūhs leelājiem patrioteiem fāmos ķēds dibenos domojāti šķaij autojend.) Pieeīkā proletariāta weenālīgā sem Wahžījas ehrīga waj ūsi Krievijas hēptērās vīnam weenādi tuweem jaukuš šķēras beedreētā Krievijā la Wahžīja, jo pēhdejā zīhā zētēh vīzīlismu — vīnam la weenā, tā otrā weetā tila mēbi pācīlītē.

Bet ne agrāk, ne tagad, Iad latviešu pr
iletariats kopā ar freeju beebreeju lehjā asini
preečīch demokrātīšas brihwibas un wehl ar meer
tās illeet preečīch galigās ušvaras. minam now n
masala eemeļa ilgotees pehj schīrshands. Meh
tīzam no wihas ūds, Ia muhsu demokrātīš ajan
brihwibam, ari zītākt tās sihmejos spezieli u
muhsu malodu, no Kreewijas demokrātīšas bres
ķīas redzīvād. Un muhsu demokrātīšas bres

wad bā dewdā us išejeen, lat glabbi tas glabbi
jams. Bet wiensch polpehja nockuht tīoi lihd
Plessarai. Te wiensch pirmo reis „straste“, ja
pirmojās deenās newens nesināja, ne kur peemih
pats Nikolajs, ne wina ministri. Plessarā wiensch
pehdejs reiss barahd jds fa zais, kura deenās la
gan jau slaititas, bet kurtch komehr wehl turvinc
„waldit“. Sowa galma ministra un jeemelefrontes
w reformand deera klabtuhntē wiensch Plessarā pe
nehma pagaidwa'd bas komitarus, kuri no eisti eso
prakjuschi zera otei'chanos no trono. Rahdas in
bijusbas šķīs farunas — m̄hs nesinam het kesa
bijas til tās, fa dribsumā porchedijs flajā. Nikolajs
manifests par atteikchanos no trono.

Un atkal nespreshan, atkal
laulgas lauds, sat leek domat, ka ne miss ve-
mums ir lohtibā. Vēta to, ka scho manifestu-
posisoja ne komandetee W. Domes lojekli, ne
pogaidwalgba, pat ne zara wejee mi-
nisti, bet lauds no Valdības flotes
admiraleem. Kā varēja šo's manifests noltikt i
Piešķiras vis H. Ikingforšu, ka di tēlpri salci i
bijutchi Nikolajam ar doschad-em wežas varas
preiss stahwjeem. Kas lat galvo mums par to, ka
celala dala no tegudejēm "revolucionareem"
generaleem sem salands māsa? ne tēlpri misu stizie-
galo Nikolaja kulanu għmjus? Kur ir garantijas,
ka liberala un konsermativa burschiassija lopā or-
nežas lohtibos mājak īsalomoromiteem vresh-
tis hōjieem nepn wolgħe Kreemjas brihiwilai?
Mums tiek, ka meħs potrirkħilejam, ka meħs
murgjiom. Bet kamdekk tad naaw nekħħebes f'id-
ħas komdekk misa farunas starp mezo un jauno
maldibha warbl libbs sej̊i u salom tēħħo s'iem

beedri ir bes runas dandflahrttu-
wati, neka paſchutautas brahki.

Man jau hahdres gadijās zītā weetā protēstēt piet latviešu kriša nazionalista ieteikumu: „Vai grūtēt atkārt realu eemeslu, kura deht strādneku interesēs būtu bijis ustašties pret peesēstu nekreitu strādneku pārkriew nāšanu? Es toreiši taisnī atbildēju, ka mehs nemētīm vis cīcis aplāhēt pēc sāvēm birgelišķeim „tautās brahēiem”, bet gan pēc sāvēm zītautām „čādziās bēdēiem”. Kājda zītā ecerūnā ķīmītā bija kājda „Bernes korespondēnci”, kas gribēja eestkāstīt, ka krievu ī.d. str. partijas eewehrojamotās teorētikas W. Lāns ori stāvot par latv. ašmiloziju. Tas nu ir iebsti zinītis pārmetums. Taisni Lāns bija tas, kas veerāhdijs stādri un gaishi (Nr 4 un 6 1914 g. šūrn „Professoriņi”), ka poschnoteitshands teikba nosītīmē teeschi teekbu us atdalītshans par vāktā a h w i g u m a l s t i un s a t o t a laprotis ari Marks, sīmējoties us ireem. Lāns to polemīšā pērāhdijs, sīmēdameis us Poliju, it tā paregods taisnīt to, ko tik neilgi mehlat ilustinoja pateinātītare. Bet ikti teikba meaznāsīs reedars ari uzkri-

Bīts jautajums, vāj latviešu tauta pate
mehlas ieho teesbu īseleit. Mehs no strahdneelu
schēras puses domojām, ka tas muhku burichnuosi-
jai nāv praktiski eet izams, jo pastahwot lelo
walstu militārismam tohda māsa walsts weeniba
var buht tilat ūebles leetīna koimānu rokās, pes
lāni pate pastahwiba aprīj vahiat leelu budschetu.
Bet zita leeta, ja no Krei-wjas eekhūtchos pahi-
grosibū gala iinakums buhtu wijsas Eiropas op-
weenīša demokratīja. Tad jautajumē kluhku pa-
visam zītads

Bet, ja Latvijas patstāhvība bija pahral
gandrihs viss vežās kārtības eerehdni; kamērē
Nikolajs un mīna ģimenes lože kā vēl brihvībā
un brauķā kā jau daščdeen augstākā, no weinas
valsts malas uš otru un nelaunas pat vēl kā
p. peem. Nikolajs, pat pēc savās atteikšandas
dīšīgat galmaņa armijas mitess u i spehlet ofīzja-
laš parādēs Latviju.

Wifos faktos tshum un muisch no međas
kahrtbas intrigu dsinejeem. Un pagaidwold ba
nesper ne soli, lat norob schotes no scheem tumscha-
jeem elementeem, lat minus atbrukotu, padaritu
nesaitig s. Vagaidwaldiba ir ac meeru us to
starbalo isreklatees ar eenaidneese'm pa frisk,
bet pret melnajeem ta isturas ar Iselito faudisbu.
Jauni laiki, bet dreesma međa: krautis krautim
azis nesnahbj jeb rola rolu masga

Lili tagad leefas, ir vagaidwaldiba sah
baščitees par melnd lebg ra barhib. Nolement ir
ar stet bishcho zaru Nitro aju teek iſſludnata amne-
ſtija, posluženatos baščas bričvibas. Ajuredot,
Mitulow un kemp naw driski ari par ſawu
ahju. Draud bresmos liberaliem wadneem un
ja iz bresma wraus foerch rihlotes energijol,
noteistat, ſelot tem Isungeem, ſabduš dod ſewo-
luz onarois proletariats. Satis burschaju rewoluzio-
nartim, ſavrotame n-nakl no ſirds. — tas ir
veespeen* rewoluzionarism. Bet labb tas vats.
Ar m neem waj piet wineem, bet rewoluzijai
izvise!

